

Prirodzená a kresťanská čnosť

3. marca 2021 ✝ Pokladnica viery

Prirodzená čnosť je trvalá náklonnosť ku konaniu dobrých skutkov, získaná vlastnými prirodzenými silami, vlastnou námahou. Takáto čnosť sa nazýva aj čnosťou nadobudnutou. Tieto čnosti boli známe už aj pohanom. Napríklad známa je múdrosť Sokratova, spravodlivosť Aristidova, vernosť Regulovala atď. Čnosti prirodzené nás vedú k blaženosti časnej, ale na blaženosť večnú nedostačujú. Na dosiahnutie cieľa nadprirodzeného, ku ktorému sme povolaní, vedú nás čnosti nadprirodzené, čiže čnosti kresťanské.

Kresťanská čnosť je od Boha nám udelený nadprirodzený dar, ktorý nás robí trvale schopnými a ochotnými konať nadprirodzené skutky dobré a záslužné. Nazýva sa darom nadprirodzeným od Boha udeleným; lebo nepatrí k prirodzenosti ľudskej, ale nám ju Boh pri našom ospravedlnení spolu aj s milosťou svojou ako dar udeľuje, do duše vlieva, a preto sa nazýva aj čnosťou vliatou. Kresťanské čnosti rozdeľujeme na čnosti božské (*virtutes theologicae*) a na čnosti mravné (*virtutes morales*), čnosti božské upravujú náš pomer k Bohu, čnosti mravné však náš pomer k blížnym a k ostatnému tvorstvu.

Katolícka mravouka

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/prirodzena-a-krestanska-cnost/>